Zondag 24 mei 2026 – Pinksteren

Inleiding
Pinksteren, een feest vol symboliek:
het gaat over geest, vuur, levensadem, allemaal ongrijpbaar, en tegelijk ook heel concreet. Er gebeurt iets in en met mensen: toen én nu.
Toen was het een gebeuren dat die kleine groep volgelingen samen smeedde tot 'Kerk'. En ook nu worden mensen nog steeds geraakt door Gods Geest.
ook in onze tijd leeft Gods Geest in jong en oud, vrouwen en mannen,
kinderen en bejaarden, geschoolden en ongeschoolden, in mensen van allerlei rang, stand en kleur, verspreid over de hele wereld.
Maar wat gebeurt er als je de Geest toelaat in je hart?
Daar willen wij in deze viering over nadenken.

Evangelie (Joh. 20, 19-23)
Op de avond van de eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar.
Hoewel de deur op slot was uit vrees voor de Joden, kwam Jezus.
Ineens stond Hij in hun midden en zei: `Vrede!'
Na deze groet toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde.
Vreugde vervulde de leerlingen toen ze de Heer zagen.
`Vrede', zei Jezus nogmaals.
`Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie.'
Na deze woorden ademde Hij over hen. `Ontvang de heilige Geest', zei Hij.
`Als jullie iemand zijn zonden vergeven, dan zijn ze ook vergeven;
als jullie ze niet vergeven, dan blijven ze behouden.'

Overweging.
Wat gebeurt er als je de Geest toelaat in je hart?
Op de website van de Dominicanen stond een mooie tekst, waarmee ik wil beginnen:

> Als je de deuren van je hart openzet, riskeer je veel.
> Je riskeert dat men binnenkijkt
> en de stofnesten ziet van kleinmenselijkheid,
> de gevoeligheden die trillen op de snaren van je gemoed…
> Je riskeert dat vele mensen met vuile voeten binnentreden,
> zich nestelen in je gevoelens van begrip en meevoelen,
> zich tegoed doen aan jouw genegenheid en peuzelen aan je hart…
> Je riskeert voor de buitenwereld een clown te zijn,
> een schouwspel, een veroordeelde, een stuk sensatienieuws,
> een open huis, een mens van vlees en bloed,
> een volgeling van Jezus die van God en de mensen houdt
> en die daarvoor zijn leven gaf…
> Als je de deuren van je hart openzet, riskeer je mens te worden

Ja, als je de deuren van je hart openzet gebeurt er heel veel. Dat hebben die leerlingen van Jezus ook ervaren. Zolang ze als bange vogeltjes binnenkamers bleven, vanwege hun verdriet natuurlijk, maar ook 'uit vrees voor de Joden', uit angst om zelf ook slachtoffer te worden, gebeurde er niets. De heilige Geest, de Geest van God, kon nog niet tot hun doordringen. En als ze dan ervaren dat Jezus nog steeds in hun midden is, als ze ervaren dat het Jezus is die vrede brengt, dan gebeurt er iets in hun hart. Ze ervaren dat Jezus nog leeft, dat Hij op een andere dan de lijfelijke manier aanwezig wil zijn in hun leven en hen zo bemoedigt om Zijn vredeswerk voort te zetten.
En dat gevoel dat moet zo overweldigend zijn geweest, dat ze er nauwelijks woorden voor kunnen vinden. Zulke grote gebeurtenissen en gevoelens kunnen ze alleen in beelden uitdrukken. Zo ook

Paulus in de eerste lezing: hij beschrijft hoe *er uit de hemel een geraas klonk alsof er een hevige wind opstak, en het vulde heel het huis waar zij waren. Er verschenen hun vurige tongen, die zich verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten. Zij raakten allen vol van heilige Geest en begonnen te spreken in vreemde talen, zoals de Geest hun ingaf.*
en de uitwerking ervan was het spreken in alle talen, wat zoveel betekent dat je – in en met Jezus Geest – mensen kunt begrijpen, dat je over taalbarrières en culturen heen kunt kijken, dat het verschil tussen kleuren en volkeren mensen niet bang maakt maar open voor de ontmoeting. Klinkt dat niet heel erg actueel? Is de angst in onze tijd niet een slechte raadgever, kan angst niet het slechtste in mensen naar boven halen? Kan angst niet zorgen dat harten gesloten blijven en mensen zich opsluiten in hun eigen bubbel? Ik merk het aan mezelf: ik wil graag mijn stem laten horen *tegen* die demonstraties tegen asielzoekerscentra, maar de angst om betrokken te raken bij uitwassen van geweld, houdt mij dan tegen. Dat is toch de angst die regeert en het hart sluit….!
Maar het kan anders; het bestaat: Er zijn mensen die niet bang zijn, die elkaar willen begrijpen, die één taal hebben, de taal van de liefde.

Laat de Geest van Pinksteren ons helpen om meer ons hart te laten spreken
En te riskeren dat vele mensen met vuile voeten binnentreden,
zich nestelen in je gevoelens van begrip en meevoelen,
en te riskeren voor de buitenwereld een clown te zijn, een stuk sensatienieuws,
een volgeling van Jezus die van God en de mensen houdt
en die daarvoor zijn leven gaf…
Als we de deuren van ons hart openzetten, riskeren we in de Geest van Jezus, écht mens te worden
Amen.